

henregnes under Kjøb; uden at det udtryffeligt nævnes, kan Flæsk det rimeligvis heller ikke, og det er dog et meget vigtigt Næringsmiddel i en Husboldning. Det er ikke ret længe siden, at Spørgsmaalet om Tritiner i Svin var meget vigtigt; man talte om, at de vare livsfarlige, og enkelte Steder paa Landet hørte man, at Folk vare bange for at slagte deres Svin og spise Flæsket deraf. Det ærede Flertal bevæger sig saaledes med megen Usikkerhed paa dette Punkt. Det er vist, at, naar vi skulde nævne Alt, hvad der hører til Fødemidler, vilde vi komme i stor Forlegenhed, thi Smag og Behag ere forskjellige. Det vilde være umuligt, og der vilde komme mange Ting frem, som man slet ikke tænker paa i Diebliffet (Ufbrydelse). Sa Fisk, er ogsaa et vigtigt Næringsmiddel, og det kan dog ikke være Meningen, at den Del af det danske Folk, som har sin største Næring og Ernæring af Fisk, skal have fordærvet Fisk. Det er derfor aldeles nødvendigt, at vi se at samle det i saa bestemte Udtryk som muligt, og naar vi bruge Udtrykket Fødevarer, kan der ikke blive nogen Tvivl. Der er isørigt flere Ting, som kunne komme ind herunder end dem, jeg har nævnt. — Det ærede Medlem for Ribe (Buft) har selv indrømmet, at vi trænge ikke til denne Lov. Han sagde i forrige Møde, at vi manglede ikke Bestemmelser for at være sikrede mod Forsalfkninger, og han henviste til det Tillæg, som følger med Betænkningen, og som er affattet af det ærede Medlem for Aalborg (H. C. Steffenen); ved at læse det vilde man komme til Kundskab om, at vi her i Danmark ingenlunde mangle Bestemmelser i dette Diebliff for at gjøre Noget imod Forsalfkninger; men det har indtil Dato viist sig, at disse Bestemmelser ikke ere blevne overholdte. Jeg skal spørge det ærede Medlem, hvorledes han, naar han indrømmer, at vi have saadanne Bestemmelser, idet han tilføjer, at de ikke blive overholdte, tror, at man skal bære sig ad for at faae de nye Bestemmelser overholdte. Saa var det meget mere fornuftigt, at det ærede Medlem henvendte sig til Justitsministeren og fremsørte sine Klager, forsaavidt han har nogle; men naar han indrømmer, at vi have Bestemmelser til at forebygge det, som her eftertrages forebygget, men at disse ligefrem ikke overholdes, forstaar jeg ikke, at der er nogen Grund til at komme med nye Bestemmelser, der vel heller ikke overholdes. For det Bilag, der er fjet til Betænkningen af det ærede Medlem for Aalborg, skal han have Tak; jeg antager, at, naar det blev aftrykt i Bladene omkring i Landet, vilde det gjøre større Nytte end det Forslag, vi nu ere i Færd med at behandle. Der er sikkert Mange, som ere uvidende om, at det virkelig forholder sig paa den Maade, og jeg skal tilføje, at jeg tror, at Politiet omkring i Landet lægger mere Vægt paa at undersøge, hvilke Slags Varer de S. nd-

lende have i deres Boutiker, end paa at undersøge, hvad der indeholdes i selve Varerne, og det er dog i Grunden det, det maatte være Hensigten at undersøge. Jeg er vis paa, at et Paalæg til Politiet om at sørge for Opfyldelsen af de Bestemmelser, der her ere fremsørte i Bilaget, vilde hjælpe overordentlig til at forebygge Forsalfkninger. Jeg synes i Grunden, at det ærede Flertal, naar det vil reformere paa dette Omraade, skulde gjøre det tilgavn. Dersom vi traf en Bestemmelse om, at ingen Husmoder maatte nebsalte eller fylte Nogetsomhelst i Huset af Slagtenarer uden at tilkalde et kyndigt Lilsyn, saa sikkre vi os ganske vist derved imod at faae fordærvet Flæsk osv., men jeg synes dog, det er en farlig Vej at llaa ind paa, at gribe saaledes ind i Huslivet. Man siger, at Lovforslaget er et Fremstridt det kan gjerne være, men jeg betragter det ikke saaledes. Det, at de have reformeret paa dette Omraade i Lydskland, er ikke nogen Grund til hos os at reformere paa samme Omraade, medmindre vi ere bekjendte med, hvad Reformerne i Lydskland have bevirket. Naar et æret Medlem henviste til Lydskland, vil jeg anse det for nødvendigt, at det ærede Medlem vil oplyse os nærmere om, hvorledes de Bestemmelser, der ere vedtagne i Lydskland, have virket. Jeg betragter dette Lovforslag som et Tilbagestrid fra den friere Næringsudvikling henimod den gamle Tilstand med Laugsvæsenet, og jeg tror, jeg har nogen Ret i at betragte det saaledes. I det Tillæg, som følger med Betænkningen, siges der:

„Som Omstændigheder, der have bidraget til, at de gjældende Regler om Lilsyn med Salget af Levnetmidler ere blevne utilstrækkelige, kan navnlig fremhæves, at Uffaffelsen af Laugstvang og Ophævelsen af de fleste Laug har medført, at den Garant, man gennem Laugsindretningen havde skaffet Befolkningen mod forsalfkede, fordærvede og for Sundheden skadelige Levnetmidler, er bortfalden, medens den udvidede Næringsfrihed i Forbindelse med den Omstændighed, at Kemien er traadt i Bæreforsalfkningens Tjeneste, kræver nye Garantier.“

Den nye Garant, der altsaa kræves, er den, at den hele Udvikling, som Demokratiet har holdt saa stærkt paa: Fri Konkurrence og frit Næringsbrug, skal gaa tilbage henimod den gamle Tilstand, men er det Tilfældet, tror jeg ikke, vi fremme Folkets Interesse ved at tage Bestemmelser paa den Maade. De Bemærkninger, jeg oplæste af Betænkningen, give mig Anledning til at have den Opfattelse, at Initiativet til, at dette Lovforslag er kommet frem, er et Andragende fra Slagterforeningen og Dyrslægeforeningen (Lh. Nielsen: Nei, Arbejderkommissionen). Det kan gjerne være, at Arbejderkommissionen har havt sin Del deri, men jeg tager neppe fejl, naar jeg siger, at dette Spørgsmaal er kommet